Deschiderea cursurilor la Universitatea populară din Vălenii de Munte

Vălenii de Munte, 15 Iulie

Universitatea populară „N. Iorga" din Vălenii de munte şi-a inaugurat azi cursurile din anul acesta.

De dimineaţă, cursişti, şi localnicii au întâmpinat în gară pe nouii veniţi.

In asistenţă, am remarcat pe d-nii: prof. dr. Angelescu, g-ral Ştefănescu-Amza, general Georgescu-Pion, Munteanu-Râmnic, fost subsecretar de stat; prof. N. C. Constantinescu, I. E. Toroutiu, N. Georgescu, directorul ziarului „Neamul Românesc"; prof. Paul Papadopol, col. Rădulescu, dela cercul de recrutare Prahova; căp. Ştefan Iorga; dr. P. Topa, prof. Remus Caraca, Ilie Ardeleanu, vicepreşedintele Asociaţiei cursiştilor, Pană Buescu, maior Constantin Creţeanu, comandantul premilitarilor; dr. Tocilescu, Sacerdoţeanu, inspector Pavelescu, din Craiova, Victor Brătulescu, Niculescu-Varone, Paul Constantinescu, secretarul Asociaţiei cursiştilor; prof. Maxim Nicolae, dela Conservatorul din Bucureşti; Const. Miulescu, chestor; Vasile Cârlogea, Mitache Georgescu, inspector şcolar; Const. Popescu, revizor; Anton Balotă; prof. Niculae Cluceru, păr. protopop Niculae Popescu-Ogretin; N. Vlădescu, şeful poliţiei; I. Zamfirescu, preşedintele Ligii culturale, ofiţeri şi elevi teeriişti dela şcoli pregătitoare de ofiţeri în rezervă dela Ploeşti, etc.

In drum spre casa d-lui prof. N. Iorga, d. maior Constantin Creţeanu, comandantul premilitarilor universitari, a dat onorul.

D. FRASIN MUNTEANU-RÂMNIC, delegatul societăţii de radio, a difuzat aspecte dela inaugurare.

In faţa sălii de cursuri se aflau studenţii din echipa regală dela Poseşti, sub conducerea d-lui Romulus Spirescu, precum şi cercetaşele poloneze, venite la Breaza în tabăra străjerilor.

Cuvântarea d-lui prof. dr. C. Angelescu

D. prof. dr. C. ANGELESCU, ministrul educaţiei naţionale, a ţinut următoarea cuvântare:

Universitatea populară din Vălenii de Munte îşi deschide astăzi cursurile noului său an de existenţă, cu aceeaşi însufleţire şi în mijlocul aceleiaşi afluenţe pe care a cunoscut-o din momentul când d. prof. Iorga i-a pus aci, în acest colţ de ţară, puternicele-i temelii.

Cu intuiţia marilor creatori, dv., d-le profesor, aţi avut viziunea viitorului şi aţi zidit pe baze solide această instituţie, care va rămâne pentru totdeauna nepieritoare. Opera dv., concepută în spiritul cel mai larg şi mai înalt, răspundea unei necesităţi imperioase a vremii şi de aceea renumele ei a mers crescând, depăşind chiar prevederile cele mai optimiste.

Dacă în trecut s'au călit aci sufletele tineretului nostru, căruia îi era hărăzit să ducă lupta cea mare pentru întregirea neamului, tot aci ,la acest locaş de lumină, la acest izvor curat de ştiinţă, de înalt patriotism şi de etică, au alergat şi aleargă şi astăzi din toate unghiurile ţării, tineri şi bătrâni, cari vin să soarbă din gura marelui dascăl, cuvinte într'aripate ce le înalţă inimile şi le înnobilează sufletele.

Rolul dv., d-le profesor, n'a fost numai rolul cărturarului neîntrecut, al omului de geniu, care a dat o nouă îndrumare culturii în această ţară, rolul dv. a fost şi acelea al unui adevărat apostol.

D-voastră aţi fost un adevărat trimis al destinului, atât atunci când se simţea nevoia unificării sufleteşti, aducând cu covârşitoarea dv. personalitate, cea mai puternică contribuţie la formarea conştiinţei unitare naţionale, cât şi astăzi când această conştiinţă trebue consolidată şi prefăcută. Numeroase personalităţi ale ştiinţei şi ale literaturii româneşti, atrase de prestigiul numelui şi al instituţiei peste care dv. aţi revărsat din plin toate comorile intelectuale şi sufleteşti cu care natura v'a înzestrat, s'au oferit şi se oferă în mod spontan, să colaboreze cu dv. la această operă, aducând obolul lor la înălţarea acestei instituţii căreia dv. i-aţi dat atât de mare strălucire.

Elevii şi profesorii sunt din an în an mai numeroşi în jurul dv., fără alte perspective şi alte

D. prof. C. ANGELESCU
ministrul educaţiei naţionale

preocupări de cât acelea ale unei spiritualităţi absolute.

Niciodată nu s'a văzut mai bine decât aci, cât de mare este influenţa ideii şi cât de hotărîtoare este credinţa în ideal. Ministrul educaţiei naţionale a crezut de datoria sa ,să vină şi astăzi, ca şi în trecut, să asiste la deschiderea cursurilor din Vălenii de Munte, spre a aduce profesorului N. Iorga omagiul său de adâncă recunoştinţă pentru marea operă înfăptuită aci, şi în acelaş timp să-i exprime admiraţia sa marelui cărturar, deschizător de drumuri noui ,a cărui muncă neprihănită în tot decursul vieţii sale ,a fost pătrunsă de cel mai înalt patriotism şi cea mai profundă etică.

Cuvântarea d-lui prof. N. Iorga

După d. dr. C. Angelescu, ministrul educaţiei naţionale, d. prof. N. Iorga a spus următoarele:

Sunt foarte stingherit din două motive: întâi de frumoasele şi nemeritatele cuvinte ale d-lui ministru Angelescu şi al doilea de faptul că aceste puţine şi simple vorbe ale mele vor fi difuzate la radio. Vă declar însă că nu vorbesc pentru acest interesant aparat, ci mă adresez minţii şi inimii dv.

Voi încerca în primul rând, să vă arăt îndreptăţirea însăşi a acestor cursuri, cari au ca menire educarea morală şi naţională a tineretului. Sunt oameni, cari se mulţumesc cu tot ceeace fac, fără a se întreba dacă aceasta foloseşte la ceva, şi sunt alţii, printre cari, din fericire, mă număr şi eu, cari, înaintea oricărui lucru ce-l fac, se întreabă dacă lucrul acesta aduce vreun folos societăţii, dacă el corespunde unui ideal, unei necesităţi a societăţii întregi. Aş putea răspunde foarte repede la o întrebare ce mă urmăreşte, ori de câte ori, se deschid cursurile de aici, aş putea spune numai decât la ce sunt necesare aceste cursuri şi niciodată nu au fost mai necesare aceste cursuri de claritate şi puritate naţională ca în vremurile acestea de zăpăceală şi mârşevie sufletească, vremuri în cari atâţia bat câmpii. Şi departe de mine gândul că intervenţia judecătorească poate înlătura toate aceste părţi urâte din societatea noastră.

Anume opinie publică de intelectuali a protestat împotriva luptei mele contra literaturii, care strică sufletele tineretului. Intr'adevăr, fiecare e liber să scrie cum vrea şi să fie de partea cui doreşte. Dar a apăra astfel de oameni înseamnă a te recunoaşte asemeni cu ei şi aceasta arată cât de întins e răul. Nu e liber cineva să-ţi ia banii din buzunar şi lucrurile din casă, dar a umbla cineva cu sufletul nostru e mult mai primejdios decât să ne umble în buzunar. E greşit să se creadă că fiecare om e liber să-şi facă singur dreptate. Odată ce există societatea, în însăşi existenţa ei, libertatea e mărginită şi dacă acest principiu nu se admite, oamenii cuminţi sunt datori să vadă deosebirea dintre lucrurile cari se pot face şi cele cari nu se pot face. Ori, dacă cineva doreşte ca societatea să nu existe, atunci să se înscrie deadreptul în rândurile anarhiştilor, cari tind la ruperea principiilor pe cari se sprijină societatea. Dar intenţiunea mea n'a fost să vă vorbesc despre aceste lucruri. Voia mea, cuget clar, cred că v'a pregătit sufletele în privinţa răspunsului la întrebarea ce mi-am pus. Ceeace vreau să vă înfăţişez aci este ceva în legătură cu doctrina acestor cursuri, căci, într'adevăr, cursurile acestea reprezintă o doctrină.

O societate se întemeiază şi se sprijină pe un curs şi cursurile acestea tind să alcătuiască un curs naţional şi să-l transmită dela o generaţie la alta. Şi generaţie înseamnă vârsta morală nu cea fizică. Sunt moşnegi de 20 ani şi întâlneşti tineri de 70 ani. Până nu existau aceste cursuri nuputam fi siguri de viitorul naţiei. Trebue ca în chip mecanic, orice om din societate să răspundă în acelaş fel la anume întrebări. Deaceea, numai atunci putem spune că avem o societate, altfel avem a face cu păreri individuale. O societate există numai atunci când are un crez şi el trebue să fie în conştiinţa fiecăruia, să se prefacă în energie şi aceasta să determine acţiuni. Cursurile de aci reprezintă o doctrină şi când se întâmplă că cineva gândeşte altfel, e destul să vină în legătură cu dv ,cursiştii de aci, spre a nu mai reveni în alt an. Şi aceasta fiindcă aci există solidaritatea de doctrină, care justifică existenţa cursurilor noastre. Aci, nu e ştiinţă, cum o înţeleg unii şi nenorocirea e că societatea se sprijină prea mult pe ştiinţa obiectivă care nu reprezintă aproape nimic. Obiectivii nu fac decât să arate că sunt capabili de a cugeta mai bine decât alţii, dar aceştia nu o pot pune în serviciul societăţii şi atunci e mai bine să stea acasă.

Şi acum iată problema de ordin doctrinar pe care vreau să v'o prezint.

Se serveşte lumea aşa de mult de cuvântul cultură; sunt societăţi culturale şi inspectori culturali şi mai ales paraziţi culturali, cari încep dela leafă şi nu ajung niciodată la cultură. Aci nu caut să vă dau definiţia culturii, cu toate că astăzi de dimineaţă am citit un foarte vast tratat de cercetări etnografice al d-lui Simion Mehedinţi, în care d-sa încearcă să afle deosebirea între cultură şi civilizaţie şi în care fixează anumite deosebiri, cari se pot şi primi. Dar definiţia aceasta noi o completăm în aşa fel că aproape i se schimbă înfăţişarea.

Civilizaţie înseamnă un complex de forme, ieşite din mijlocul altor popoare, care au trecut mai demult asupra înţelesului acestui cuvânt. Sunt lucruri ce le ai în sertare, în bibliotecă. Dacă poporul creiază şi mai ales chinezii şi japonezii cari au împrumutat formele europene, înseamnă că au devenit popoare civilizate.

Cultura e altceva. Ea nu e un lucru pe care să-l înfăţişezi gata pregătit. Ea este o elaboraţie sufletească vie, care merge înainte şi prinde pe orice om din societate care prin datini, prin tradiţie, cuprinde rămăşiţele unei civilizaţii care n'a murit, fără a lăsa urme, şi care, dela sine, svâcneşte într'o nouă cultură. Pe când civilizaţia este un lucru ce se poate împrumuta, cultura este ceva ce creem fiecare dintre noi. Ce ne intere-

D. prof. N. IORGA

sează acum nu e civilizaţia ci cultura pe care, am spus, o elaborăm cu toţii, fiecare dintre dv. contribue la alcătuirea ei, care e o operă de solidaritate. Nu este om în societate care să nu ajute la alcătuirea culturii celei bune sau la întărirea celei rele. De ce trebue să se ferească o cultură pentruca să împlinească anumite scopuri fără de care ea nu are nicio valoare?

Fără împlinirea anumitor scopuri ale societăţii, elementele culturale n'au nicio importanţă şi ele sunt ca nişte picături căzute pe granitul cel tare. O cultură bună nu trebue să desfacă o societate de mediul ei natural în care trăeşte.

Sunt admirabile culturi orăşeneşti făcute pentru ţări cari au dus o viaţă urbană, aşa zisele culturi urbane — nu voi zice ca d. Blaga la Academia Română — culturi citadine. Grecia veche n'a avut ţărani. Ea are o cultură orăşenească. Civilizaţia română a început întâi în formă rurală şi deodată a trecut în urbanismul grecesc. Cultura aceasta latină de oraş trece prin bizanţ şi prin alte forme, în Răsărit. In Apus ea a trecut prin Franţa, care se sprijină pe viaţa de oraş. Dela început s'au adunat toate oraşele, cseindu-se oraşul onaşelor, la Paris, iar provincia e până astăzi foarte mult străbătută de elementele medievale. Noi am primit civilizaţia urbană. Facem case cubiste, bulevarde, dar de acestea nu profită marea massă a ţăranilor şi nici măcar provincia. La noi ruralul e mâncat de urban şi urbanul din Bucureşti a mâncat pe celălalt.

Cultura nu trebue să se îndrepte împotriva condiţiunilor naturale de viaţă ale poporului.

Trebue să readucem cultura la ceeace a fost la început viaţa neamului nostru, ca să nu introducem cultura urbană la sat şi să căutăm să revenim la tradiţia poporului. Să nu îndepărtăm cultura dela mediul natural de unde am pornit. Intr'un oraş de sub Carpaţi eu cunosc doi oameni foarte culţi, doi învăţaţi, cari ştiu lucruri extraordinare şi ale căror cunoştinţe ar putea aduce mari foloase celor din jur, dar pe cari ei le ţin lăcătuite cu sfinţenie, aşa că nimeni nu se foloseşte de ele. Cultura care îl face pe om mizantrop, să despreţuiască pe semenii săi, care-l face insolent, încrezut, cultura aceasta trebue osândită. Nouă ne trebue cultura, care leagă pe oameni între ei şi care întinde o mână generoasă către umanitatea întreagă. Orice cultură e rea dacă îndepărtează pe om dela el însuş. Din nenorocire, orice cultură îndepărtează dela fondul propriu. Nici şcoala, împotriva conducătorilor ei, nu pleacă dela ce ştie copilul. Admirabilele lui cunoştinţe sunt neglijate. Un băiat de florar sau unul de pădurar sunt mult mai indicaţi să explice ce este o floare sau ce este o grădină, decât orice manual de ştiinţe naturale.

Nu se ţine seamă de experienţa omului care a trăit acolo, care ştie ce este pădure, care are simţul pădurii şi al grădinii. Lucrurile acestea distrug în loc să se cultive, energia creatoare a copilului este extraordinară şi ea trebue ţinută în seamă. Noi o distrugem şi pe lângă acest dispreţ, clădim edificiul artificial al şcolii actuale. Aceasta s'ar putea compara cu lucrarea unui inginer, care într'o regiune cu apă curgătoare face instalaţiuni electrice, întrebuinţând mijloace technice ce se folosesc în regiunea unde nu este apă. Să nu ne rupă dela noi inşine, dela cei din jurul nostru şi dela mediul natural în care trăeşte neamul.

Acestea sunt însuşirile unei bune culturi. Apoi ea trebue să fie cât se poate de simplă. Nenorocirea noastră e că astăzi cultura e prea mult complicată din truda acestor savanţi cari tind necontenit spre această complexiune. Din anume seminarii, s'au răspândit cuvinte mari şi acest superficialism şi romantism de catedră trebue să dispară. Cultura trebue umanizată şi simplificată. Trebue pusă la îndemâna oricui, altfel comunismul lucrează alături şi dărâmă bazele societăţii. Nu spun că muncitorii nu se pot ridica la cele mai înalte noţiuni de cultură. Prin experienţă, se poate câştiga foarte mult. Anumite cunoştinţe de arhitectură le-am câştigat cercetând bisericile una câte una şi răposatul meu prieten Balş spunea că foarte adesea se impun părerile mele. Vinovaţi nu sunt cei ce nu pot ajunge la anumite adevăruri, ci vina e a noastră, care nu înfăţişăm adevărurile în forme simple. Orice cultură e rea dacă elementele ce o alcătuesc nu se armonizează între ele şi nu dau o impresiune de sănătate.

Oricâţi savanţi am avut, dacă sunt specialişti şi un colaborează între ei, cultura reprezentată de ei nu are valoare prea mare. La noi Academia există numai prin secţiunile sale. Dar ea într'adevăr va exista numai când literatul se va ocupa şi de probleme istorice, când cel dela istorie şi literatură va avea şi simţ ştiinţific şi cercetători ştiinţifici nu vor fi lipsiţi de simţul literaturii. A lega împreună într'o armonie o cultură simplă în spirit şi manifestată prin cuvinte şi a pune în cadrul de natură, a face din această cultură un mijloc de legătură între oameni şi a face ca în această cultură fiecare să poată spune că a contribuit cu ceva din sufletul său, acesta este singurul program cu putinţă.

D. profesor Iorga, în timpul cuvântării d-sale, a fost des întrerupt şi aplaudat puternic de auditor.

*

A urmat o masă, la locuinţa d-lui prof. N. Iorga.

Vizitarea aşezămintelor şi a expoziţiei

După amiază, au fost vizitate aşezămintele culturale creiate de d. prof. N. Iorga, şcoala de misionare morale şi naţionale „Regina Maria", aşezământul „Regele Ferdinand I", muzeul bisericesc şi aşezămintele „Principesa Elena", unde s'a putut admira expoziţia lucrurilor executate anul acesta de elevele şcoalei de misionare. Au impresionat mult obiectele de ceramică, în toate formele, cu minunate motive decorative, scoarţe de cărţi în piele, pirogravuri, picturi pe sticle şi mătasă, lucrări de metaloplastie, toate acestea executate sub conducerea d-rei prof. Maria Chelsoi, căreia d. ministru al educaţiei naţionale i-a reţinut din compoziţiile d-sale de picturi, printre care casa d-lui prof. N. Iorga, iarna, poartă de casă şi biserica Sf. Nicolae. S'au mai putut admira covoare cu frumoase motive naţionale, lucrate sub conducerea d-rei Zoe Niţulescu, icoanele lucrate în şcoala artelor uitate, în felul vechilor meşteri iconari, sub conducerea d-nei Călinescu Zofinschi, D. Bratu, directorul învăţământului secundar, a reţinut icoane atât pentru d-sa cât şi pentru şcoli. Dela această şcoală s'au trimis lucrări la pavilionul României dela expoziţia internaţională din Paris.

O secţiune a expoziţiei cuprinde ultimile lucrări a le d-lui prof. N. Iorga, printre cari primele patru volume din monumentala Istorie a românilor, la care d-sa lucrează în prezent; „O viaţă de om"; „Sub trei regi"; „Istoria literaturii româneşti"; „Scrisori de boeri şi domni"; „Histoire de la vie bisantine", etc.

La ora 5 d. a. s'a făcut sfinţirea noului local amenajat de Liga culturală pentru căminul cursiştilor.

După terminarea serviciului religios studenţii italieni au făcut o frumoasă manifestaţie de simpatie d-lui prof. N. Iorga.

Seara a fost o serbare dată de elevele şcoalei de misionare.

S'au cântat mai multe coruri şi s'au executat jocuri. Apoi s'a interpretat piesa în trei acte, a d-lui prof. N. Iorga, „O jertfă simplă", cu d-rele: Elena Batali, Florica Miroiu, Victoria Ionescu, Maria Iorgu, Maria Oprea şi Eugenia Leu.

EUGEN TEODORESCU

Nenorocirea dela regimentul de dorobanţi din Constanţa

Un mort şi doi răniţi

Tulcea, 15 Iulie

Pe câmpul de exerciţii al reg. de dorobanţi din localitate, s'a întâmplat azi o nenorocire, în urma căreia şi-a găsit moartea un ostaş şi au fost grav răniţi doi subofiţeri.

Iată cum s'a întâmplat nenorocirea:

Simulându-se un atac cu grenade, soldatul Niţă Constantinescu, din com. Gropari (Brăila), a scăpat grenada din mână.

Aceasta, făcând explozie, a omorît pe loc pe soldat, şi a rănit grav pe subofiţerii: Gheorghe Negru şi Lazăr Rotaru.

Răniţii au fost aduşi cu ambulanţa, la spitalul din localitate.

Accidentul tancului norvegian „Deodata"

Constanţa, 15 Iulie

Azi dim., tancul petrolifer „Deodata", sub pavilion norvegian, a suferit un accident care ar fi putut provoca scufundarea lui.

Echipajul fiind cu chef, a uitat astă-noapte deschise capacele rezervoarelor de apă. Când s'a terminat încărcarea păcurii, capacele au ajuns la nivelul mării, astfel că vasul s'a lăsat în jos din cauza greutăţii apei care a pătruns în rezervoare, umplându-le. In vas, intrând încă 300 de tone apă peste capacitatea normală de primire a tancurilor, vasul s'a lăsat până pe fundul apei, ameninţând cu scufundarea.

D. Melisopol, din partea serviciului „Arimare", observând pericolul a dat alarma, chemând şi şalupa de salvare a portului, care a scos apa din vas, reuşind să-l ridice pe linia de plutire.

SALVAREA VAPOARELOR

In urma operaţiilor de salvare, tancul norvegian „Deodata" a fost salvat azi după amiază, apa care intrse în cameera maşinilor fiind pompată în întregime. Deoarece maşinile au suferit stricăciuni din cauza apei, vasul va fi remorcat şi dus în şantierele dela Stenia, spre a fi reparat.

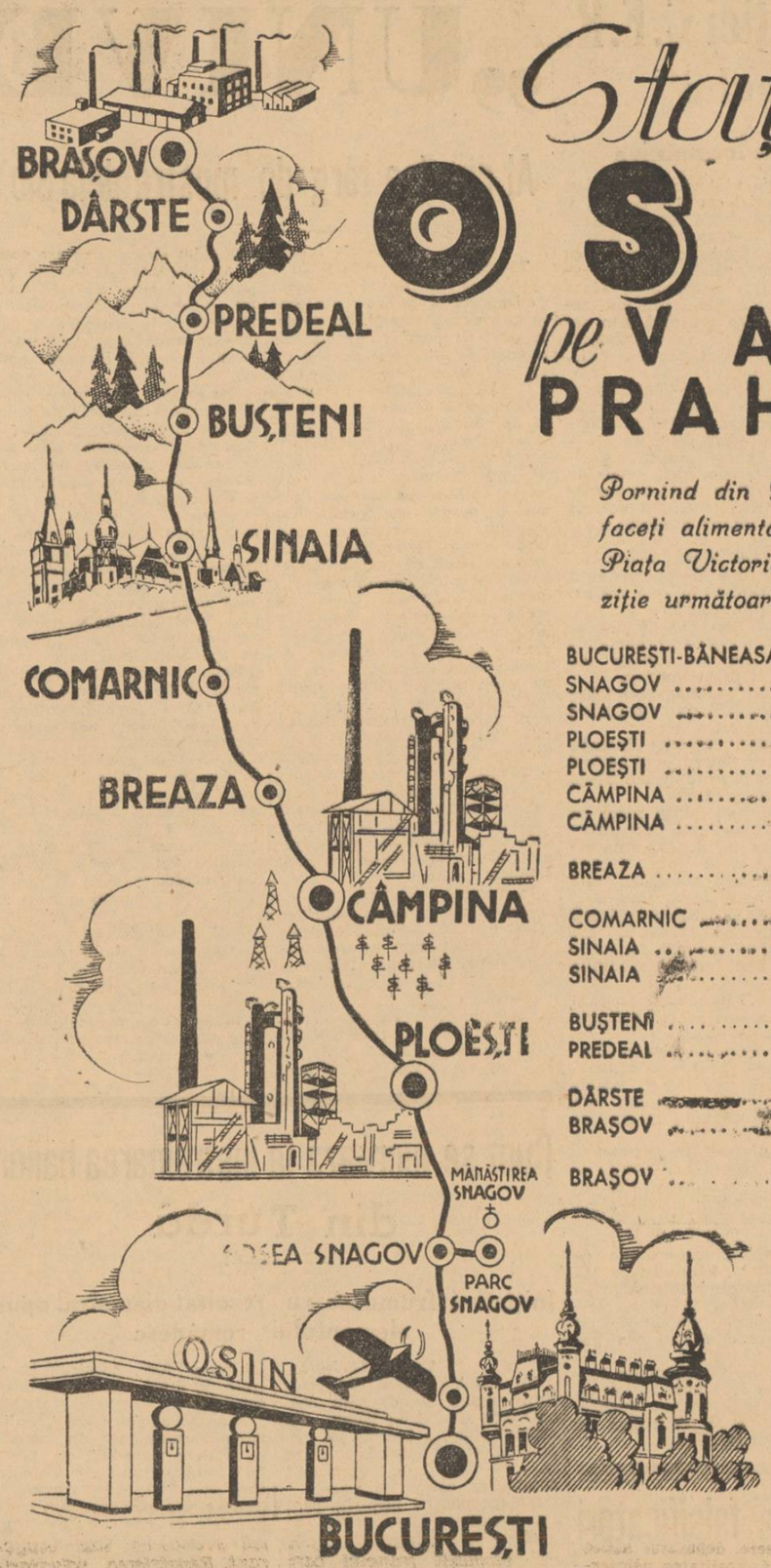

Staţiuni OSIN pe VALEA PRAHOVEI

Pornind din Bucureşti, după ce faceţi alimentarea la staţiunea din Piaţa Victoriei, vă stau la dispoziţie următoarele staţiuni OSIN:

BUCUREŞTI-BĂNEASA	în faţa aeroportului
SNAGOV	pe şos naţională la Km. 35
SNAGOV	Parc
PLOEŞTI	Piaţa Gară de Sud
PLOEŞTI	Centru, Piaţa Unirii
CĂMPINA	Str. Carol (Autogara C.F.R.)
CĂMPINA	Str. Carol 286 (Bariera Breaza)
BREAZA	Şos. Naţională (Garajul Machedon)
COMARNIC	în centru (Mag. Comşescu)
SINAIA	în faţa cazinoului
SINAIA	Gura Pădurei (ieşirea spre Poiana Ţapului)
BUŞTENI	în centru (în faţa Primăriei)
PREDEAL	în centru (şos. naţională în faţa intrării parcului)
DÂRSTE	în faţa fabricei de Bere Czell
BRAŞOV	Cal. Victoriei colţ Iuliu Maniu (Bediţeanu)
BRAŞOV	în centru, în faţa poştei.

Staţiunile OSIN amenajate modern şi deservite de un personal conştiincios, sunt prevăzute cu instalaţiunile necesare pentru debitarea de aer şi apă

LA ACESTE STAŢIUNI GĂSIŢI:

OSINOIL şi VEGAOIL

ULEIURILE ROMÂNEŞTI DE CALITATE SUPERIOARĂ

BENZINA OSIN

Carburantul nou, corespunzător tehnicei de astăzi, care se caracterizează prin:

PURITATE DESĂVÂRŞITĂ, PUTERE ANTIDETONANTĂ ŞI ECONOMIE DE CONSUM.

APELE DIN IZVOARELE STATULUI FRANCEZ

VICHY-CELESTINS

RINICHI — BĂŞICĂ — GUTĂ — DIABET — ARTRITISM

VICHY GRANDE GRILLE Bolile ficatului şi ale aparatului biliar.

VICHY-HOPITAL Afecţiunile stomacului şi ale intestinului

Pentru distrugerea Şobolanilor, Guzganilor şi Gândacilor

Nu mai căutaţi alte preparate

PASTA „SOREXIN" ESTE SUVERANĂ

Lei 20 tubul, La farmacii şi droguerii. 40 ani experimentată cu succes. Inofensivă pentru alte animale şi păsări. Depozit General: Farmacia N. STERESCU, Bucureşti, Bul. Elisabeta 34. — Telefon 393.36. 2410

PREDEAL

de vânzare vilă 7 camere, confortabilă, admirabil situată, Cioplea, Str. Petre Ghiţescu 73, teren 1300 m. p. Informaţiuni la vilă sau Sinaia, Str. Carol 3. 5358

15 lei kgr. de sulfat de cupru pentru grâul de sămânţă

Ministerul agriculturii a hotărît să distribue la toamnă sulfat de cupru pentru tratarea grâului contra mălurei şi altor boli.

Camerele de agricultură vor comunica ce cantităţi sunt necesare în fiecare judeţ.

In curând se va da o ordonanţă, prin care se va interzice semănarea grâului fără tratarea prealabilă cu sulfat de cupru.

Sulfatul va fi distribuit cu 15 lei kgr., dar numai în cantităţi strict necesare.

In Localitatea de cură PYSTIAN oferă „LUXOR" Sanatoriul Special CONTRA REUMATISM ŞI GUTĂ foarte avantagios O CURĂ COMPLECTĂ 21 de zile, găzduire de primul rang, întreţinere, tratament medical, toate băile de vindecare în clasa de Lux taxa de cură, toate dările şi spezele CU LEI 11.500 Confort desăvârşit. Toate ajutoarele în casă. Cură modernă medicală dietetică. Cură de slăbire şi regenerare. Toate informaţiunile direct prin Chef-medic DR. L. SCHMIDT şi Hamburg America Linie S.A.R. Calea Victoriei 84 şi „Europa" Str. Doamnei 1 şi Bureau Piestany, Str. Lipscani 110. 5

Citiţi „RADIO UNIVERSUL"